

Redakteur - Beszer W. Jurukoff. Varnaer Nachrichten Varna, den 5 Cent. 19. Januar 1916.

Das alte Jahr 1915!

(Fortsetzung der Nr. 770.)

Aussen vom Kampfe ist er friedfertig und barmherzig, sogar gegen seine schlimmsten Feinde. Ehrlich und seiner Familienhängig, er liebt es nicht zu rühmen und alles lässt gleichgültig. Zur Behauptung dieser seiner Eigenschaften können viele Beispiele der Kriege 1912, 1913 und 1915 dienen.

Ich bin stolz ein Sohn dieses edelmütigen Volkes zu sein und tausendmal lieber seinen Leiter stolz sein, sein Säckel in die Hände zu geben. König Ferdinand kennt sein Volk und weiss, dass die edlen Eigenschaften zu benützen was zum Erreichen der Erfolg im Jahre 1915 geholfen hat. Et was was der bulgarische König nicht rechtzeitig zu verstehen gewusst hat, das war die Absichten die Russland das bulgarische Volk und dessen Ideale hatte. Das grosse Vertrauen, dass der König Ferdinand in Russland hatte, ihm und sein Volk ziemlich teure Opfer gekostet.

Im Jahre 1913 haben sich die Existenz Bulgariens und die Krone des Königs in Gefahr, weil man die wichtigen Aufgaben des bulgarischen Volkes mit der Wirkung der russophilen Partei und der Gewährleistung des russischen Zaren lösen wollte. Aber König Ferdinand hat nicht wie König Peter getan, der sich wie ein Blinder an seinem Stöckel, an die Käte Paschitsch hielt; im Gegenteil, als König Ferdinand die Gefahr, in welcher sich Bulgarien mit der Politik Russlands anstellte, vorausahnte, sofort wies er seinem Volke den Feind zu, den den Pan inne hatte Bulgarien zu berauben und zeigte ihm den einzigen Rettungsweg den es führen sollte, indem er als Leiter seines Schicksales klug und geschickte Staatsmänner ernannte. Dieselben waren die Vertreter der liberalen Partei an dessen Spitze Dr. V. Radoslanoff steht, die am 23. Juni 1913 dem Könige einen Brief geschrieben haben, in welchem sie ihm die bevorstehende Gefahr für das Volk und der Krone zeigten und erklärten, dass die morale und materielle Hilfe der Zentralmächte, für Bulgarien unumgänglich notwendig sei, wofür die Richtung der Politik gänzlich geändert werden sollte.

Die liberale Gruppe mit ihren Chef Dr. V. Radoslanoff übernahm am 4. Juli 1913 die Regierung nicht um zu regieren, sondern um Bulgarien und die Krone des Königs Ferdinand zu retten. Die Regierung des Dr. V. Radoslanoff konnte mit keine materiellen Mitteln verfügen, um die neue Richtung der bulgarischen Politik zu verstärken, da die bulgarische Armee damals erschöpft, von vier Seiten von feindlichen Heeren unterdrückt und deshalb demoralisiert war. Die bulgarische Armee konnte folglich nicht als eine Stütze für eine neue Politik dienen, sondern sie war auch eine innere Gefahr für das Land. Es ist also klar, dass die liberale Gruppe eine sehr schwere, verantwortungsvolle Aufgabe im Juli 1913 übernommen hatte.

Auf ihrer Seite hatte die Gruppe nur den starken Verstand des Volkes, seinen unerschütterlichen Glauben an das Recht und die Heiligkeit des zu unternehmenden Werkes, die Eilfertigkeit alles für den Wohlstand des Landes und des Volkes zu opfern und die Gewissheit für die treue, morale und materielle Mithilfe der Zentralmächte Deutschland und Oesterreich-Ungarn.

Die bulgarischen Staatsmänner konnten sich nun auf diese morale Mittel stützen. Mit ihrer politischen Klugheit, mit dem vollen Vertrauen, mit der tätigen Mitwirkung des Königs Ferdinand, mit der Hilfe der Zentralmächte, die nach 28 monatiger Arbeit ein Einverständnis zwischen Bulgarien und der Türkei zu erreichen wussten und mit der Hilfe Gottes wurde nicht nur unser Vaterland und die Königskrone gerettet, sondern sie wurden zu solcher Ehre erhoben, wie wir sie nie erwartet hätten.

Mazedonien ist heutzutage befreit, alte Bulgaren die unter der serbischen Tyrannei standen sind mit dem bulgarischen Volke vereinigt worden; der verschworene Feind, Serbien ist zertreten worden, er existiert nicht mehr.

Das ganze bulgarische Volk, der König, die Regierung und das Heer werden sich mit besonderer Freude der Ereignisse erinnern die den Ruhm und die Grösse des Vaterlands beigebracht haben. Das Jahr 1915 wird das glücklichste für das Staats- und Gesellschaftsleben sein. Indem alles befriedigt und glücklich das Verschneiden des Jahres 1915, das ihnen so viele Erfolge brachte, grüssen, müssen alle Augen gegen den Himmel gerichtet sein um dem Allmächtigen herzliche und innige Gebete zu senden, ihm für das verliehene Wohl im alten Jahre 1915 zu danken und ihn zu bitten, damit er seine Gnaden unserem Volke, seinen Leitern und unseren Verbündeten, die für das Wohlsein der ganzen Menschheit kämpfen, auch im kommenden Jahre 1916 schenke.

KOPENHAGEN 3. Januar. Tukschianer Västnik „Politikens“ beschreibt die Ereignisse des Jahres 1915 als ein Jahr der Tragödie; er beschreibt die massigen Opfer in Petrograd, Moskau und anderen Städten. Die Kämpfe zwischen der Bevölkerung, besonders zwischen der Arbeiterklasse, sind sehr heftig. Die Stimmung ist sehr düster, die Menschen fühlen sich sehr unwohl und wünschen sehr nach Frieden. Die Regierung ist sehr schwach und kann nicht viel ausrichten. Die Lage ist sehr ernst.

A. Байчев.

Посрещането на 1916 год.

Вечерта, на 31 декември, традиционното посрещане новата година от нашите воени, стана по един особено блестящ и импозантен начин. Широкият салон на военния клуб бързо феерично украсен. Отляво бързо покани портретите на държавните глави на съюзниците държави и тоя на княз Кирил, а от дясно — на Н. В. Царя, царицата и престола наследника. По разпоредбата на началника на укръпления пункт бидоха покани симпатичния на Варненци комендант на германците в град Варна войски, уважаваните дружинни командири, мнозина млади и весели германски офицери, запасните офицери и няколко граждани и началници на учреждения и дипломатичните представители на съюзниците ни — германски, австрийски и отомански. Свири флотската военна музика. Тъкмо в 9 1/2 ч. според програмата в салона се яви привъртливия началник на укръпления пункт. Той се здрависа със всички гости и знак на доволство, че са се явили на поканата му, след като всички гости си изказаха благодарности. Той произнесе следното: „Вече е полунощ. Отиде времето, в което музиката свирише, много любави парчета. Към 10 часа се почна изпълнението химните на съюзни държави, които бързо изслушани прави с най-дълбоко внимание и тишина. Подпоручик Пешев издекламира пролога: „Великото на България“.

Хорът от офицери от 8 полк изпълни „поклон родино“, маршът от Д. Христов и китки народни песни. Поручик Костов разказа два интересни хуморески. Два войника от 8 полк изпълниха дуета два цигулки виртуозното свирене на които, особено на Широкова прикова вниманието включително на всички. Ученик от машинното училище нарисова много сполучливо три рисунки, особено комичното изпълнение, в което се намират днес държавите от съгласението. Ученици машинисти изпълниха няколко песни главно музика от Д. Христов. Един войник издекламира стихотворението „Напред, България!“ Въпросното стихотворение бързо издекламирано виртуозно. Декламаторът бързо съпроводен с френетични ръкопляскания и възгласи ръшително от всички присъстващи дори и от г. г. германските офицери. Програмата бързо завършена с изпълване от ученици машинисти тъй много популярната днес патриотична песен „съюзници, разбойници“.

Към 11 1/2 ч. почна да се полица пиво. На 11 ч. и 55 м. се яви един старец, който представлява старата 1915 г., а непосредствено след изчезването му се появи новата 1916 г., представявана от един младец, заобиколен с два германски и два български войници.

По случай настъпването новата 1916 год. тоя младец се обърна към присъстващите с няколко изрази в тяхна връзка с настъпване новата година. Появата и на германски войници в цяло въоръжение и с зелени вълни

произведе особено силно впечатление на г. г. германските офицери, наши съюзници, с които днес българският храбрец се сражаваха рамо до рамо против тия които цинично потъпкаха свободата, правдата и честността.

Точно в 12 ч. се даде сигнала за настъпване новата 1916 год. Началникът на укръпления пункт предварително като поблагодари на гостите дърво сж отзова на поканата му държа една воено патриотична и от голямо значение рече. Като определя най-ярко големите придобивки, що България успя през 1915 година благодарение на Царя и на днешното правителство, заключи речта си, като подчерта че уповавайки се на Бога и на нашите сили съюзница България в скоро време ще придобие тъй също в скоро време големи икономически и културни придобивки, от които България ще се нуждае, за да циментира своето съществуване. Речта на началника на укръпления пункт се посрещна с продължително „ура!“ от всички присъстващи. Възвисява се той покани всички присъстващи да чашите си за здраве, на 4 часа владетели. Почнаха се взаимните поздравления и благожелания за новата 1916 год.

След сичкото туй гостите наедно с българското офицерство отидоха в салона, дърво бързо сервирана закуска à la fourchette.

Неможно да не се изтъкне, че закуските и пиетите бързо в най-голямо изобилие „Разигра се томола от 200 билета, сички печеливши. Веселието при най-голяма сърдечност продължи до 7—8 ч. утринта. Много добро впечатление правеше на човъка симпатичната глътка дърво германски и български офицери, седнали около добре сервирани маси, макар и да не можеха хубаво да се разбират, се веселяха много искрено, като пяха разни германски и български песни.

Западен фронт.

БЕРЛИН, 3. януари. Германска главна квартира. По тоя фронт не станаха никакви събития от особено значение. Северо-източно от Алберт, нашата артилерия застреля един неприятелски аероплан, който сполучи да слезе в английските позиции; нашата артилерия продължи да го обстрелва и може да го подпали. Една неприятелска канонерка обстреля вчера местността около Востенде без да причини никакви загуби. Англичаните обстрелваха вжтръшността на г. Лил; загубите бързо били незначителни, ако не бързо станал един пожар, предизвикан от една граната.

Печат „Зора“ — Варна.

NACHRICHTEN

der Ereignisse vom 17. Januar. Wien, den 16. Januar 1916.

Nach nunmehr eingelaufenen näheren Berichten nahmen die Montenegriner glänzende Stellungen auf dem Lovcen ein, trotzdem waren die Verluste der Oesterreich-Ungarn nur 135 Tote, während die montenegrinischen Verluste wenigstens das Vierfache ausmachten; als erste erreichten mohamedanische Freiwillige und Egerländer Landsturm die Mone des Lovcen; Der Rückzug der Montenegriner artete an manchen Stellen in regellose Flucht aus. Die Oesterreich-Ungarn rückten in die Stadt Cetinje ein, wo die Stadt, der Konak, die Gesandtschaftspaläste unversehrt sind. Die Montenegriner werden sehr energisch verfolgt.

Milano, den 16. Jan. 1916.

Nach dem Corriere della Sera trafen am 10. Januar um 6 Uhr aus Salonik kommend zwei französische Kompagnien bei der Brücke Demir-Hissar ein, um diese in die Luft zu sprengen. Der benachrichtigte griechische Divisionskommandeur in Seres sandte sofort Befehl an die griechischen Truppen in Demir Hissar, sich an Ort und Stelle zu begeben und mit allen Mitteln sich der Sprengung zu widersetzen. Inzwischen trafen jedoch weitere französische Truppen ein und sprengten die Brücke in die Luft, ehe die griechischen Truppen eintrafen, der griechische Korpskommandeur zog deshalb seine Truppen zurück.

Berlin, den 17. Januar 1916.

Grosses Hauptquartier: Westlicher Kriegsschauplatz:

An der Front keine besonderen Ereignisse. Ein nordöstlich von Albert abgeschossenes feindliches Flugzeug fiel in die englische Linie nieder und wurde von unserer Artillerie in Brand geschossen.

Ein feindlicher Monitor feuerte wirkungslos in die Gegend von Westend. Die Engländer schossen in das Stadttinnere von Lille, bisher ist nur geringer Sachschaden durch einen Brand festgestellt worden. An der Front stellenweise lebhaftere Feuerkämpfe und Sprengtätigkeit.

Wien, den 17. Januar 1916.

Nach Stefani am 13. Januar versenkte das französische U-Boot Foucault im unteren adriatischen Meer ein ungarisches Kundschaft

terschiff. Da die österreichisch-ungarische Flotte kein Schiff vermisst, muss angenommen werden, dass Foucault irrte und ein Schiff der Alliierten versenkte.

Wien, den 17. Januar 1916.

Gestern Abend traf auf dem Westbahnhof zur festgesetzten Stunde der aus München kommende Teil des neuen Balkan-Zuges ein, gleichzeitig auf dem Nordbahnhof der von Berlin kommende. Beide Züge, die mit Flaggen und Tannenreisige geschmückt waren, wurden auf dem Nordbahnhof vereinigt.

Berlin, den 17. Januar 1916.

Oestlicher Kriegsschauplatz:

Bei der Heeresgruppe des Generals von Linsingen scheiterte in der Gegend von Czernysz, südlich des Styrbogens, ein russischer Angriff vor der Front der österreichisch-ungarischen Truppen.

Berlin, den 17. Januar 1916.

Der Pariser Vertreter der Schweizer Zeitung „Bernier Bund“ schreibt: Viele Franzosen sind nicht abgeneigt, in das Lied vom „perfiden Albion“ einzustimmen, wenn auch aus Angst nur ganz leise. Frankreichs ganze gesunde männliche Bevölkerung bis zu 45 Jahren dient entweder an der Front oder in Fabriken. In England ginge zum Heer, wer Lust hat; Frankreich ficht mit dem Herzblut; England hat naturelle Gründe im Spiel. Der Artikel erkennt übrigens an, dass Frankreich nur durch die Sicherung der Kohlen- und Munitionszufuhr seitens Englands imstande war, den Krieg fortzuführen.

Dresden, den 17. Januar 1916.

Ein mit Tannenreisig geschmückter Balkanzug traf heute Vormittag auf dem hiesigen Hauptbahnhof ein. Eine dichtgedrängte Menschenmenge empfing den einfahrenden Zug mit jubelnden Zurufen und den Gesang „Deutschland über Alles“. Nachdem der König den Zug bis Tetschen erstiegen hatte, sowie die von hier an der Balkanreise teilnehmenden Personen Platz genommen hatten, setzte sich der Balkanzug unter lebhaften Kundgebungen aller Anwesenden in Bewegung.

Cristiania, den 14. 1. 1916.

Nach einer Meldung des Morsk Telegrammbüros wütete in Bergen ein grosser Brand. Eine Anzahl Häuservierecke sind bereits niedergebrannt, darunter das Telephoncentralamt. Der Brand ist auf seinen Herd beschränkt. Von Stavanger ging eine Hilfsexpedition ab. Viele Tausende sind obdachlos.

Konstantinopel, den 17. Januar.

Ein Telegramm von der persischen Grenze berichtet von einem Gefecht zwischen türkischer gegen Meindool vorgehende Kavallerie und russischer Kavallerie; letztere wurde geschlagen und flüchtete in der Richtung auf Melik zu; eine andere türkische Abteilung die in der Richtung Seldos ausgeschickt war, verfolgte die Russen, die gegen Urmia flohen.

Балкански театър.

ВИЕНА 3 яну. По тия фронтъ нѣма нищо за отблъзнато.

ПРЕСАТА НА

ЕГЛАШЕНИЕТО ЗА ПОДАНЕТО НА ЦЕТИНА.

Тревогата, която прѣвзимането на Ловченъ произведе въ всичкитѣ държави на съглашенето, особено въ Италия съ падането на Цетина става по-силно. Всичкитѣ вѣстници на антантата прѣпоръчватъ спокойствието и единението и казватъ че не трѣбва да се правятъ никакви обвинения и оплаквания за онова което става.

ПАРИЖЪ, 3 януари. В. „Танъ“ пише: Италия загуби вече всѣка надежда да може да извлече каквато и да е полза отъ крѣпостта Ловченъ, при това, че тя трѣбваше много отдавна за нейни жизнено основни и военни политически причини да подкрѣпва защитата на тая крѣпостъ. Това небръжние отъ страна на Италия ще постави въ всичкитѣ други грамадни грѣшки, които съглашенето изправи въ балканската си политика. Само французитѣ бѣха въ състояние съ окупирането на Солунъ да направятъ нѣщо за постигането на цѣльта който се гои. Ловченъ е за убенъ! Черна-гора в иза въ число то на държавитѣ, които станали жертва на Германия; едно разкайване на стана, което не може да ни помогне и за това поне да извѣчемъ една полза отъ грѣшкитѣ ни, които сега трѣбва да признаеме.

„Львовъ“ пише: Ние не трѣбва да хвалимъ храбростта на Черна-Гора, защото съгласието сега си, тъй като ние сме причината за погрома на този народъ. Пресата подобря ще прави да мълчи, защото въ такъвъ случай мълчанието е по доблѣсно отъ едно разкайване.

Учестъта която сполетавала Кралъ Никита е непоправима. „Радикалъ“ говорейки за разпритѣ, които понастоящемъ съществуватъ между английската и италианската преси казва, че всички обвинения сега сж вече безполезни. Вѣстника изтъква, че би трѣбвало да се обясни защо военниятъ съвѣтъ на антантата прѣкрати своитѣ съвѣщания прѣзъ срѣдата на м. декември, когато тогава имаше доста време да се взематъ мѣрки за избѣгването на несленитѣ удари, които може да бждатъ фатални за насъ.

В-тъ „Еклеръ“ и „Ле Журналь“ настояватъ, щото военниятъ съвѣтъ да бжде свиканъ още прѣзъ идната седмица за да може да се установи и опрѣдели единъ пътъ за винаги политиката, която съглашенето ще води въ ориента.

ЛОГАНЪ, 3 януари 1916 г. Избѣгниятъ кореспондентъ Шегманъ на в. „Бернеръ дундъ“ пише съ отказа на съглашенето да подкрѣпи Сърбия и Черна-Гора, то като принесе тая връда на Сърбия и Черна-Гора е отъ по-голямо значение и за по-нататѣшния резултатъ на тая война, който ще се отрази по-вече върху държавитѣ, които образуватъ четворното съглашение. Изчезването на тия две държави отъ балканитѣ е голяма загуба за крайниятъ изходъ на войната. Кореспондента като завършва тая си кореспонденция, казва, че тая нѣпривѣдливостъ на военния съвѣтъ на съглашенето е осж

дителна, която ще остане като една капитална грѣшка и резултатъ и е вече налице: изчезването на Сърбия и Черна-Гора.

МИЛАНО, 3 януари. „Кориера делла Сера“ осжда прѣвзимането че мълчи и не търси да защити италианския прѣстѣжъ въ нападенията на съюзницитѣ. В-ника завършва, като настоячиво иска щото правителството да поиска удовлетворение за обидитѣ и отъ съюзницитѣ ни спрѣмо италианското обествено мнѣние. Въ противенъ случай правителството рискува да се намѣри прѣдъ народно вълнение.

Английскитѣ преси.

Както английската преса напада английското правителство така, сжщо италианската преса напада италианското правителство и че тѣ сж причината за разгрома на Черна-гора. Италианската преса е много недоволна за нападенията на съюзническитѣ преси и се мѣчи да мотивира тия нападения за маловажни. В. „Соколо“, като пише по въпроса за положението на Черна-гора казва: черногорския погромъ се дължи на ония, които допуснаха и погрома на Сърбия. Черна-Гора вървѣше ведно съ Сърбия и съ нея изчезва.

Ако Англия и Франция не можаха да спасятъ Сърбия, какъ Италия можеше да спаси Черна-Гора?

В. „Секоло“ осжда повѣдението на сърбитѣ въ Албания. Италия въпрѣки опасността на подводнитѣ лодки стовари въ Дураци и Санъ-Джовани ди Медиа значително количество хранителни припаси и муниции. Но сърбитѣ не се постарали да прѣнесатъ тия снаряди, които бѣха пужни за тѣхъ. В-тъ като свършва казва, че ако Италия не подправи бързо грѣшката си, народа ще загуби всѣко довѣрие на правителството.

ТЕЛЕГРАМИ

БЕРНЪ, 3 ян. Тукашния вѣстникъ „Берненъ Бунтъ“ получава една кореспонденция отъ парижкия си сътрудникъ въ която пише: че между французитѣ се явило едно течение, което изказва незадоволството си отъ Англия и се стареа да работи въ едно съ Англия. При все че това течение е подземно но то е обхванало голѣмъ сръжъ въ Франция. Въ Англия воюва само този, който пожелае, когато Франция пролива своята кръвъ въ изобилие. Но при все това Франция е принудена да пролива своята кръвъ въ изобилие, въпрѣки това, че чувствва омразата си противъ Англия, тъй като за да издържа войната сж необходимо муниции и каменни въглища, слѣдователно кореспондента завършва Англия воюва съ материални сръдства, а Франция — съ кръвта на своя народъ.

ЦАРИГРАДЪ, 3 януари. Турската главна квартира съобщава, че при персийската граница при Меандоалъ напреднала турска кавалерия се срѣща съ руска такава и слѣдъ едно ужесточено сражение, руската кавалерия била разбита и обвръната въ бѣгство въ направление къмъ Меликъ. Едно турско разузнавателно отделение направи руски части при Селдосъ разбита, слѣдъ което рускитѣ се оттеглили къмъ Урния.

Източень фронтъ.

БЕРЛИНЪ, 3 яну. По фронтъта на армията на генералъ фонъ Лизенгенъ, австро-унгарски войски отблъснаха успѣшно една руска атака въ мѣстността около Цириншъ.

ДРЕЗДЕНЪ, 3 ян. Десъ сутринта мина прѣзъ нашата централна гара първия балкански влакъ. Той бѣше богато накиченъ съ елхови клонове и съюзнически знамена и е билъ посрѣщанъ отъ народа съ овации, като сжщеврѣмени всички общо пѣха химна: „Германия надъ всичко“. Баварския кралъ пътува съ сжщия трень въ баварска територия.

ВИЕНА, 3 януар. Сега се получаватъ подробности за прѣвзимането на черногорската крѣпостъ Ловченъ. При мѣнотитѣ, които имаше за да надвиемъ неприятеля, ние дадохме махмѣ само 135 убити когато черногорцитѣ загубиха не по-малко отъ четири пѣти отъ това число.

Първитѣ наши войски, които се качиха на височината Ловченъ, бѣха мохамеданитѣ доброволци и егерланскитѣ резервисти. Отстъплението на черногорцитѣ на нѣколко мѣста бѣше подобно на едно наническо бѣгство. Австро-унгарскитѣ войски навлязоха въ Цетина, където намѣриха града, Кралския Конакъ и палатитѣ на разнитѣ легации непожтнати. Прѣслѣдването на черногорцитѣ продължава най-енергично.

Мѣстна хроника

Негово Величество Царя е отпразилъ слѣдната телеграма до Варненския Окр. Управителъ г. Д-ръ Боевъ по случай поздравитѣ, които Окр. Управителъ отъ свое име и отъ това на населението е изпратилъ на Негово Величество Царя.

Г-ну Окржж. Управителъ. Важъ и на населението отъ повѣрени Ви Окржжъ сръдечна благодарностъ за добритѣ честитѣвания. Пожелавамъ на всички щастлива и благополучна Новата Година. Царѣтъ.

Негово Величество Царя. Честитѣ съмъ да поднеса на Ваше Величество, въ тази тѣй слава епоха, която нашето Отечество прѣживява, моитѣ и на населението отъ Окржжъ най-искрени подвизи по случай Новата година, настѣжащата озарена отъ дивнитѣ подвизи на нашата Армия, която чертае границитѣ на Велика Цѣлокутна България. Варнен. Окржж. Управителъ.

НЕОБХОДИМО Е общинския съвѣтъ да се занимае съ въпроса за общинскитѣ прѣдприятия, тъй като всичкитѣ търгове се експлоатиратъ отъ общината. Назначени сж хора за тая цѣлъ, както се научаваме, които и своитѣ заплати не могатъ да изкаратъ прѣзъ мѣсеца. Въ такъвъ случай ще бжде по добръ ако общинския съвѣтъ макаръ при по ниски пѣни да даде на прѣдприемачъ общинскитѣ прѣдприятия.

ТЮТЮНЪ и папирситѣ, които се подариха на германскитѣ войски въ г. Варна за коледнитѣ празници, а сжщо и на българскитѣ за новата 1916 година. се доставиха отъ съединенитѣ тютюневи фабрики, извѣстни въ България подъ името „Картолъ“, показва доброкачествеността и ароматичността на тютюня на тия фабрики.

Ние прѣпоръчваме на Варненци и на нашитѣ съюзници германци да си доставятъ тютюнь и папирси отъ въпроснитѣ фабрики.

ZUR LAGE.

Die Besetzung Salonikis und Korfus ist an sich schon eine grosse Räuberthat, die piratenhafte Begierde der Entente scheint noch nicht befriedigt zu sein, da letzters auch der griechische Militärhafen Faliron von den Anglo-Franzosen besetzt worden ist. Dadurch wird die griechische Flotte vollständig gelähmt.

Griechenlands Freunde hatten der griechischen Regierung schon immer geraten, dass Griechenland sich mit allen Mitteln verteidigen muss, da die Entente die Absicht hat, Griechenland in eine Kriegsbasis zu verwandeln. Jetzt fängt alles an sich zu verwirklichen.

Aus Athen wird gemeldet, dass dort die Einnahme des Handelshafens Piräus von Seiten der Anglo-Franzosen, als bevorstehend, befürchtet wird. In griechischen militärischen Kreisen erklärt man, dass der Schlag, den die griechische Flotte durch die Besetzung Falirons erhält, sei stärker als irgend welcher Schlag, den sie bei einer Schlacht erhalten könnte. Faliron in anglo-französischen Händen macht ihnen die griechische Flotte zu jedem Angriff unfähig. Mit der Einnahme von Piräus befindet sich das landwirtschaftliche Leben Athens in den Händen der Anglo-Franzosen, d. h. wenn letztere es wünschen, können sie die griechische Hauptstadt verhungern lassen.

Es ist klar und deutlich dass die Anglo-Franzosen soweit wie möglich, griechische militärische Hauptpunkte besetzen wollen, um Griechenland aufzufordern, gegen die Zentralmächte und Bulgarien zu marschieren.

Ob die Massnahmen, die England und Frankreich treffen, das erwartete Ergebnis erreichen werden, ist eine Frage. Man ist sicher, dass sie das Gegenteil erreichen werden, da, wie aus Athen gemeldet wird, die öffentliche Meinung sehr böse erregt ist. Das griechische Volk wird der Entente die Missachtung die sie ihnen beweisen, nie verzeihen, deshalb kann man die zukünftige Politik Griechenlands voraussehen.

В. ЮРКОВЪ-ВАРНА

Вѣстникарската ми агенция се прѣмѣсти на ул. „Прѣславска“ до кафе „Балканъ“.

Тамъ се приематъ обявления, малки и голѣми некролози, благодарности, вѣнчални и годѣжни за вѣсницитѣ. „Утро“, „Заря“, „Миръ“, „Дневникъ“, „Народна Права“, „Военни Извѣстия“, „Новъ вѣкъ“, „Народъ“ и за списанията: „Азъ знамъ всичко“, „Отечество“, „Балкански Папегалъ“. Тамъ се помѣщава редакцията и администрацията на в. „Новини Варненски“.